

РЕШЕНИЕ

№ 1337

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13781** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на ' [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Д. Д., против акт за регистрация по ЗДДС № 220421901888764/31.07.2019г., издаден от Я. Б. П., инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 176/09.10.2019г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика,, (ОДОП) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП).
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. Твърди, че е подал заявление за регистрация на 16.07.2019 г. на основание оборота от 10.07.2019 г. в размер на 834 870,00 лв. на основание чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, поради опасения от санкция на основание чл. 102, ал. 4 от ЗДДС. Счита, че органът по приходите е следвало да постанови по така подаденото заявление отказ за регистрация, тъй като са били налице условията за регистрация по чл.96, ал.1, изр. първо от ЗДДС и дружеството е следвало да бъде регистрирано по ЗДДС след подаване на заявление в периода между 01.08.2019 г. и 07.08.2019 г. Моли съда да отмени обжалвания акт за регистрация. Не претендира разноски.
Ответникът, директорът на дирекция „ ОДОП” С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Излага доводи за правилност на акта за регистрация по мотиви посочени в решението му. Моли съда да отхвърли оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, и в рамките на задължителната проверка по чл. 160 ДОПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.07.2019 г. с вх.№ 0000-0058951 е подадено заявление за регистрация по ЗДДС от [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС с деклариран облагаем оборот в размер на 885,670.00лв.

С резолюция за извършване на проверка №222691901761864/17.07.2019 г., издадена от А. П.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е възложено на Я. Б. П., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. да извърши проверка за наличие на основания за регистрация по ЗДДС на [фирма].

При извършената проверка по представените документи с вх. №53-06-7521/26.07.2019г. се установява, че за периода от 02.07.2019г. до 10.07.2019г. дружеството декларира реализиран облагаем оборот в размер на 866,870.00 лв., формиран от продажба на ДМА. Представени са: копие на договор за наем на ателие, гараж и склад от 01.03.2019 г. и копия на шест нотариални акта за продажба на недвижими имоти; справка за реализирания облагаем оборот; оборотна ведомост за периода от 21.12.2018г.г. до 19.07.2019 г; копие на 11 бр. приходна ф-ри от № 0-01/05.03.2019 г. до № 0-11/10.07.2019 г. на обща стойност 869,670.00 лв.; копия на банкови извлечения за периода от 01.01.2018г. до 17.07.2019 г. с постъпили приходни средства на стойност 160,770.00 лв.

Оборотите на дружеството са посочени в табличен вид и са както следва: за м. 03.2019 г. - 700,00 лв.; за м. 04.2019 г. - 16 700,00 лв.; за м. 05.2019 г. - 700,00 лв.; за м. 06.2019 г. - 700,00 лв.; на 02.07.2019 г. - 32000,00 лв. и на 10.07.2019 г. - 834870,00 лв.

След анализ на представените доказателства, приходният орган е приел, че за [фирма] са налице основания за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС и е издал акт за регистрация по ЗДДС № 220421901888764/31.07.2019г.

Видно от представената разписка, актът е връчен на управителя на дружеството на 01.08.2019г.

На 06.08.2019г. [фирма] е подало жалба вх. №53-06-7794/06.08.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1519/09.08.2019 г. по регистъра на дирекция "ОДОП" С. срещу акт за регистрация по ЗДДС №220421901888764/31.07.2019 г., издаден от Я. Б. П., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., до директора на дирекция "ОДОП" С.. В жалбата са изложени доводи, че по подаденото от дружеството заявление е следвало да бъде постановен отказ, тъй като са налице основания за регистрация по чл.96, ал.1, изр.1 ЗДДС, а не по чл.96, ал.1 изр. 2 ЗДДС.

С решение № 176/09.10.2019г. директора на дирекция „ОДОП” С. при ЦУ на НАП е потвърдил акт за регистрация по ЗДДС № 220421901888764/31.07.2019г. Приел е, че постановеният акт за регистрация е законосъобразен и не са били налице основания за постановяване на отказ за регистрация, респективно не са налице основания за отмяна на акта, като незаконсъобразен. Обосновал е извод, че в случая, намира проявление хипотезата на чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, задълженото лице е изпълнило закономото си задължение да подаде заявление в указания срок и не са налице законовите основания, при които органът по приходите може да откаже регистрация, уредени в чл. 96, ал. 8 от ЗДДС. На 11.10.2019г. решението е връчено на адресата си по електронен път.

На 24.10.2019г. [фирма] е подало жалба срещу акт за регистрация по ЗДДС №

220421901888764/31.07.2019г., издаден от Я. Б. П., инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 176/09.10.2019г. на директора на дирекция „ОДОП” С. при ЦУ на НАП, по която е образувано настоящето дело.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановеният срок, от лице с правен интерес - адресат на обжалвания акт, поради което е допустима.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт, съгласно чл. 160, ал. 2 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган – органът по приходите, извършил проверката, и в предписаната от закона писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват неговата отмяна само на това основание.

Между страните не се спори, че за периода от 02.07.2019г. до 10.07.2019г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 866,870.00 лв. Основният предмет на дейност на [фирма] е отдаване под наем на недвижими имоти и продажба на ДМА. В хода на проверката не са представени доказателства, а и жалбоподателят не твърди, че ДМА се използват в дейността на дружеството. Реализираният оборот от продажбата на недвижими имоти в размер на 866870.00лв. не представляват освободени доставки по смисъла на чл.45,ал.3 от ЗДДС.

Спорът между страните се свежда до въпроса дали в конкретния случай е налице хипотезата на чл.96, ал.1 изречение първо или изречение второ на ЗДДС.

Жалбоподателят, макар да е подал заявление в срока по изр.второ, счита, че приложимо е правилото на първото изречение. Облагаемият оборот от 50000 лв. през предходните 12 последователни месеци е достигнат на 02.07.2019г. и срокът за подаване на заявлението за регистрация е от 01.08.2019г. до 07.08.2019г.

Органът по приходите, от друга страна, счита, че за периода от 02.07.2019 г. до 10.07.2019 г. дружеството декларира реализиран облагаем оборот в размер на 866 870,00 лв., поради което срокът за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, на осн. чл.96, ал.1 изр.второ ЗДДС е от 11.07.2019г. до 17.08.2019г.

Съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, уреждаща предпоставките за задължителна регистрация по ЗДДС, всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. Според чл. 87, ал. 2 от ЗДДС данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец освен в случаите по глава осемнадесета.

От анализа на цитираните разпоредби се установява, че законодателят е регламентирал два различни фактически състава, с осъществяването на всеки от които за лицата възниква задължение за регистрация по ЗДДС, като регламентираната в чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС /Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 година, в сила от 1.01.2018 година/ хипотеза е специална спрямо общото правило за задължителна регистрация по ЗДДС по чл. 96, ал. 1, изречение първо от ЗДДС.

В разглеждания казус за периода от м. 03.2019г. до 02.07.2019г. дружеството е формирало оборот от облагаеми доставки в общ размер 50800 лв. Тези данни не са

спорни между страните, а и се установяват от приложените по делото фактури. Установено е също така, че дружеството е достигнало облагаем оборот в рамките само на месец юли 2019 г. към датата 10.07.2019 г. в общ размер 866870,00 лв. Т. е. от тази дата започва да тече 7-дневният срок за подаване на заявлението на регистрация по ЗДДС, който изтича на 17.07.2019 г., арт. чл. 22, ал. 7 от ДОПК. Подавайки заявление за регистрация по ЗДДС на 16.07.2019 година, жалбоподателят е спазил императивно предвидения срок по чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, поради което правилно с обжалвания индивидуален административен акт е разпоредена регистрацията на данъчно задълженото лице по ЗДДС.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че облагаемият оборот в размер на 50800,00 лв. е достигнат на 02.07.2019 г. и представлява сума на оборотите от предходните 12 месеца, с което е възникнало задължението му да подаде заявление за регистрация в периода 01.08.2019г. - 07.08.2019г. и няма как задължението да възникне повторно на 10.07.2019г.

На първо място, правилни са изводите в решението на директора на дирекция „ОДОП“ С., че облагаемият оборот за регистрация по изречение първо на ал.1 на чл.96 ЗДДС, се формира като сбор от оборотите за отделните 12 последователни месеца преди текущия месец, а не за конкретни дати, поради, което задължението за подаване на заявление би възникнало на 01.08.2019, след изтичане на месеца, а не на 02.07.2019.

От друга страна, с изречение второ чл. 96, ал. 1 от ЗДДС е предвиден специален случай на задължителна регистрация, изискващ ежедневно определяне на облагаемия оборот на данъчно задълженото лице за всеки период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия. При колизия между двете предвидени хипотези на задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС предимство има специалния ред по изречение второ на посочената разпоредба. Това нормативно разрешение цели своевременното регистриране по ЗДДС на данъчните субекти, които в относително кратък времеви период – до два месеца, извършват облагаеми доставки на значително висока стойност, реализирайки облагаем оборот от 50 000 лева или повече. Целта на законодателя имплицитно се извлича и от предвидените различни моменти, от които започва да тече срокът за подаване на заявление за регистрация, съответно по чл. 96, ал. 1, изречение първо от ЗДДС – от изтичането на данъчния период, през който е достигнат оборотът, а по чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС – от датата, на която е достигнат оборотът. В този смисъл е и практиката на ВАС (Решение № 12561 от 25.09.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3523/2019 г.).

Видно от представените доказателства, включително и приложените фактури, само за периода от 02.07.2019 г. до 10.07.2019 г. дружеството е реализирало облагаем оборот в размер на 866 870,00 лв., формиран от продажба на ДМА, поради което приложима в случая е разпоредбата на чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС. В тази специална хипотеза задължение за подаване на заявление за регистрация възниква не в края на данъчния период, а считано от датата, на която в рамките на два последователни месеца или един месец е реализиран оборот над 50 000,00 лв.

Както правилно е преценил органът по приходите, в процесния случай е осъществен фактическият състав на чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС, поради което съдът намира, че законът е приложен правилно.

По изложените съображения оспореният акт за регистрация по ЗДДС е законосъобразен, не са налице основания за неговата отмяна, поради което жалбата

срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500, 00 лв. на основание ал.161, ал.1 ДОПК, вр. с чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Водим от горното, Административен съд София-град, 65-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Д. Д., против акт за регистрация по ЗДДС № 220421901888764/31.07.2019г., издаден от Я. Б. П., инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 176/09.10.2019г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 500,00 (петстотин) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: